

RETTELSESBLAD

Erstatter svarnotat af 7. oktober 2012

(Der er foretaget redaktionelle ændringer i teksten)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at kontakte den danske stat med henblik på tiltrædelse af ILO konvention nr. 94, såfremt det viser sig at Grønland ikke allerede er omfattet af konventionen.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

1. behandling

Spørgsmålet om Grønland er omfattet af ILO konvention 94 har været rejst i en række § 37 spørgsmål. Disse spørgsmål har ført til at Naalakkersuisut har foretaget en række undersøgelser. Både Beskæftigelsesministeriet og ILO-sekretariatet i Geneve har været inddraget i en afklaring af forholdene. Efter Naalakkersuisut opfattelse finder ILO-konvention nr. 94 ikke anvendelse i Grønland

Den Internationale Arbejdsorganisations Statut (ILO-statutten) er organisationens grundlæggende konvention om organisationen og dens formål, funktioner og virke.

Artikel 35 i ILO-statutten regulerer de overordnede procedurer og regler for fastlæggelsen af ILO-konventioners anvendelse uden for et ILO-medlemslands hovedland i de territorier, hvor medlemslandet har ansvaret for territoriets udenrigsanliggender. Grønland og Færøerne er territorier uden for hovedlandet efter ILO-statuttens artikel 35.

Det følger af artikel 35, stk. 2, at Danmark, som ILO-medlemsland efter en ILO-konvention er tiltrådt, skal afgive en erklæring til ILO's generaldirektør for det internationale arbejdskontor. Erklæringen skal angive, i hvilket omfang den tiltrådte konvention finder anvendelse på territorier uden for hovedlandet. For Danmarks vedkommende vil det sige Grønland og Færøerne.

En sådan erklæring kan kun afgives af den danske regering, hvis dette forinden er accepteret af selvstyret og sker på vegne af selvstyret. Dette følger også af selvstyrelovens bestemmelser om udenrigsanliggender.

ILO-konvention nr. 94 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter omfatter offentlige kontrakter om bygge- og anlægsvirksomhed, der er betalt med offentlige midler, og som beskæftiger arbejdere fra en privat kontraktpart.

Det betyder i praksis, at konventionen skal anvendes på bygge og anlægskontrakter, hvor mindst en af kontraktens parter er en offentlig myndighed og at kontraktens opfyldelse medfører forbrug af midler fra en offentlig myndighed og beskæftigelse af arbejdere fra en anden parts side. Konventionen finder derimod ikke anvendelse på bygge- og anlægskontrakter i forbindelse med råstofprojekter eller andre projekter der ikke finansieres af offentlige midler.

Høje officielle minimumslønninger kan umiddelbart lyde besnærende, men i praksis vil det betyde genindførelse af fødestedskriteriet, hvor udenlandske arbejdere ved lov sikres en højere realløn end den grønlandske arbejdskraft.

DIS-loven og de kollektive overenskomster, der gælder for skibe registreret i DIS, er et eksempel på en lovreguleret særordning, som blev vedtaget for at sikre den fornødne internationale konkurrenceevne for danske skibe.

Når et dansk skib er registreret i DIS, kan rederiet ansætte udenlandske besætninger på lønvilkår, som er gældende i de respektive besætningers hjemlande og i henhold til kollektive overenskomster, der er indgået for skibe registreret i DIS.

Lønniveauet for udenlandske sømænd på danske skibe omfattet af DIS overenskomst, ligger under lønniveauet i danske og grønlandske overenskomster. Lønforskellen afspejler at leveomkostningerne er lavere i den udenlandske søfolks hjemlande.

Naalakkersuisuts forslag til lov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter bygger på det samme princip. Forskellen i leveomkostningerne har betydning for reallønnen i henholdsvis Grønland og de udenlandske arbejders hjemlande.

For eksempel vil en månedsløn efter skat på 13.000 kr. kunne købe varer i Kina, der her i landet ville koste godt 36.000 kr. Med andre ord vil kinesiske arbejdere, hvis de får en løn svarende til SIK's minimumsløn, få en købekraft i hjemlandet, der er næsten 3 gange så høj som købekraften for SIK-arbejdere, der arbejder og bor i Grønland.

Under behandlingen af dagsordenens punkt 18 i går kom jeg ind på den uklarhed, der er om ILO konvention 94's status i forhold til Grønland.

Forinden der kan tages stilling i Inatsisartut om konvention nr. 94 skal være gældende Grønland, må denne usikkerhed afklares.

Naalakkersuisut skal derfor stille følgende ændringsforslag:

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til FM13 pålægges at udarbejde en redegørelse, med henblik på at komme til en fremtidig fælles forståelse med den danske regering om regler og procedurer for at Grønland bliver omfattet af ILO konventioner herunder ILO konvention 94”.